

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Radovana Havelce a soudců JUDr. Martiny Küchlerové a JUDr. Tomáše Rychlého v právní věci žalobkyně **MOBILE LED VIDEO AUDIO STUDIO s. r. o.**, se sídlem Přerov, Boženy Němcové 1651/7, zastoupené Mgr. Lívií Strakovou, advokátkou se sídlem Olomouc, Mišákova 326/15, proti žalovanému **Ministerstvu průmyslu a obchodu**, se sídlem Praha 1, Na Františku 1039/32, zastoupenému JUDr. Tomášem Hlaváčkem, advokátem se sídlem Praha 5, Kořenského 1107/15, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 17. 1. 2024, č. j. 6 A 66/2022 - 44,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se zamítá.**
- II. Žalobkyně **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

[1] Žalovaný usnesením ze dne 25. 6. 2022, č. j. MPO 70602, podle § 14k odst. 2 zákona č. 218/2000 Sb. o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (dále jen „rozpočtová pravidla“), zastavil řízení o žádosti žalobkyně o dotaci podané dne 12. 5. 2022 v rámci *Výzvy pro vybrané sektory Programu COVID-Nepokryté náklady* (dále jen „Výzva programu“). Žalovaný v usnesení uvedl, že v žádosti žalobkyně shledal vady, a proto ji dne 31. 5. 2022 vyzval k doložení relevantních smluv a dokladů o spolupráci s jimi

tvrzenými odběrateli/objednateli. Žalobkyně dne 9. 6. 2022 doložila dokumenty vztahující se ke zrušení akcí v souvislosti s opatřeními proti šíření nákazy Covid, žalovaný ale dodané dokumenty nepovažoval za kompletní. Žalobkyni proto opětovně vyzval k dalšímu doplnění dne 15. 6. 2022. Žalobkyně na tuto výzvu ke dni vydání usnesení o zastavení řízení nereagovala.

[2] Proti specifikovanému usnesení žalovaného podala žalobkyně žalobu k Městskému soudu v Praze, který ji jako nedůvodnou nyní napadeným rozsudkem zamítl.

[3] Městský soud se nejprve zabýval námitkou „zmatečnosti“ usnesení žalovaného, kterou žalobkyně spatřovala v tom, že text jeho odůvodnění obsahuje v popisu skutkového stavu opakovaně chyby v datech (v letopočtu) výzev, které byly žalobkyni určeny. Městský soud uvedl, že jde o pouhou chybu v psaní a počtech, neboť došlo k uvedení chybného roku vydání výzvy (uváděno 2021 namísto správného 2022). Městský soud zdůraznil, že v posuzované věci se jedná o skutkový stav, který měl počátek v květnu 2022 a byl ukončen v červnu 2022, k žádné z rozhodných skutečností nedošlo v jiném roce než v roce 2022. Existence výzev ze dnů 31. 5. 2022 a 15. 6. 2022 nebyla ve věci sporná, jiné výzvy učiněny nebyly, a žalobkyně proto mohla obě výzvy jednoznačně identifikovat i přes jejich chybné datum.

[4] Dále městský soud vypořádal námitku nepřezkoumatelnosti, kterou žalobkyně spatřovala v tom, že se žalovaný formálním zastavením řízení vyhnul skutečnému obsahovému a právnímu hodnocení věci a neposoudil, zda žalobkyně splnila podmínky dotace, ač tak měl učinit. Městský soud odkázal na § 14k rozpočtových pravidel a čl. 5 bod 5.1 Výzvy programu. Uvedl, že nesdílí názor žalobkyně, že řízení nemělo být zastaveno a žalovaný měl rozhodnout meritorně. Zdůraznil, že chybějící doklady prokazující náklady nepokryté částkou dotace představovaly podstatnou vadu žádosti žalobkyně, přičemž kvůli této vadě nešlo v řízení pokračovat. Žalobkyně nedoložila potřebné doklady, k jejichž doložení byla vyzvána. Neodstranila tak vadu své žádosti, což žalovaný ve svém usnesení řádně odůvodnil. Žalovaný v usnesení neargumentoval věcnými důvody, pro které by nebylo možné žádosti vyhovět a požadovanou dotaci žalobkyni poskytnout, nezaměnil tedy procesní rozhodnutí (o zastavení řízení) s negativním rozhodnutím o věci samé.

[5] V neposlední řadě se městský soud zabýval tím, zda byla žalobkyně řádně vyzvána k doložení dokladů v určité lhůtě, a zda na výzvu ve stanovené lhůtě reagovala či nikoli.

[6] Městský soud konstatoval, že v posuzovaném případě nastala specifická situace. Žalovaný nejprve dne 15. 6. 2022 prostřednictvím elektronické nástěnky identifikoval vady žádosti, které nebyly odstraněny ani přes předchozí výzvu k odstranění vad ze dne 31. 5. 2022, na kterou žalobkyně reagovala dne 9. 6. 2022. Stále nebylo doloženo smluvní ujednání o spolupráci se žalobkyní uváděnými odběrateli. Žalobkyně byla vyzvána k doplnění konkrétních míst, dat a času konání všech zrušených akcí, a k doložení existence všech akcí. Žalobkyně se s výzvou seznámila dne 17. 6. 2022 a byla vyzvána, aby vady žádosti odstranila neprodleně.

[7] Žalovaný následně dne 21. 6. 2022 prostřednictvím datové schránky doručil žalobkyni podání označené jako *Výzva k odstranění vad žádosti* a v něm žalobkyni upozornil na výzvu k odstranění vad žádosti zveřejněnou na elektronické nástěnce. V tomto podání

pokračování

vedl, že žádost byla žalobkyni vrácena k opravě a vyzval ji k odstranění vad žádosti a novému podání žádosti ve lhůtě 14 dnů ode dne doručení výzvy k odstranění vad. Dne 24. 6. 2022 žalovaný na elektronické nástěnce zveřejnil zprávu, v níž odkázal na výzvu k odstranění vad žádosti ze dne 15. 6. 2022 a uvedl, že žalobkyně na výzvu nereaguje, ničeho nedoložila a nezbývá mu tak, než řízení zastavit. Tak učinil napadeným usnesením ze dne 25. 6. 2022. Téhož dne, tedy 25. 6. 2022 žalobkyně prostřednictvím elektronické nástěnky žalovanému sdělila, že „*přílohou dokládá požadované*“ a vložila do systému čtyři dokumenty.

[8] Městský soud zdůraznil, že spor mezi účastníky je především v tom, která lhůta stanovená k odstranění vad žádosti je lhůtou relevantní, kdy tato lhůta začala běžet a kdy uplynula. Městský soud odvodil, že běh lhůty byl v posuzovaném případě založen v pravidlech Výzvy programu. Žadatel (žalobkyně) a poskytovatel dotace měli komunikovat prostřednictvím elektronické nástěnky. Žalobkyně se na elektronickou nástěnku přihlásila dne 17. 6. 2022, viděla proto výzvu ze dne 15. 6. 2022, dle které měla potřebné dokumenty a informace doložit „*neprodleně*“. Řízení bylo zastaveno až dne 25. 6. 2022, žalobkyně tak měla v rámci druhé a opakované výzvy lhůtu v délce trvání 9 dní k doložení potřebných dokumentů. To vše za situace, kdy program na danou dotaci končil dne 30. 6. 2022, což bylo žalobkyni známo. Městský soud dále uvedl, že naopak k duplicitně určené čtrnáctidenní lhůtě, jak ji žalovaný vymezil v podání ze dne 18. 6. 2022 doručeném žalobkyni dne 21. 6. 2022 do datové schránky, v posuzované věci přihlídnout nelze. Je tomu tak zejména s ohledem na to, že lhůta byla žalobkyni oznámena datovou schránkou, přestože ve smyslu článku 11 Výzvy programu účastníci řízení komunikovali prostřednictvím elektronické nástěnky. V případě obsahové kolize má tak dle přesvědčení městského soudu přednost podání, které bylo zasláno procesním postupem souladným s právním předpisem (v tomto případě je tímto právním předpisem *Výzva pro vybrané sektory Programu COVID-Nepokryté náklady* a její článek 11) a mezi účastníky řízení využívaným (tedy prostřednictvím elektronické nástěnky). Městský soud se věnoval i tomu, proč duplicitně stanovená lhůta čtrnácti dnů byla stanovena vadně a v konečném důsledku nebyla splnitelná.

[9] Proti rozsudku městského soudu podala žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) kasační stížnost, kterou opírá o důvody vyplývající z § 103 odst. 1 písm. a) soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“).

[10] Stěžovatelka namítá, že městský soud automaticky a chybně přejal závěr žalovaného o chybějících přílohách žádosti a bez dalšího zdůvodnění uzavřel, že chybí podklady pro posouzení žádosti o dotaci. Stěžovatelka však na prvotní výzvu žalovaného ze dne 31. 5. 2022 reagovala 9. 6. 2022 a již ten den, tedy 9. 6. 2022, měl žalovaný k dispozici veškeré podklady, aby mohl žádost stěžovatelky posoudit meritorně. Stěžovatelka dle svých tvrzení v reakci na výzvu dne 9. 6. 2022 předložila dokumenty, které dle jejího názoru prokazovaly existenci nepokrytých nákladů. Postup žalovaného, který řízení o žádosti o dotaci zastavil podle § 14k odst. 2 rozpočtových pravidel, tak byl chybný.

[11] V další kasační námitce stěžovatelka uvádí, že nesouhlasí se závěry městského soudu týkajícími se stanovení lhůty pro reakci na druhou výzvu k doplnění žádosti. Stěžovatelka je přesvědčena, že reagovala na výzvu „*bezodkladně*“ a závěr městského soudu, že reagovala liknavě, nemá oporu ve správním spise. Stěžovatelka zdůrazňuje, že k její tíži nemůže jít

chybně stanovená lhůta pro reakci na druhou výzvu k odstranění vad (lhůta stanovená v délce čtrnácti dnů ve výzvě zaslané stěžovatelce do datové schránky).

[12] Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti odkázal na závěry rozsudku krajského soudu a na argumentaci uvedenou ve svém rozhodnutí. Zdůraznil, že v čl. 14.2. Výzvy programu je uvedeno, že lhůta k odstranění vad žádosti činí 10 kalendářních dnů ode dne, kdy bude žadateli doručena výzva k odstranění vad žádosti. Tato lhůta se ovšem vztahuje toliko k odstranění nově zjištěných vad. V posuzovaném případě však byla stěžovatelka žádána o doložení totožných dokladů opakovaně. Prvotní požadavek žalovaného na doložení požadovaných podkladů byl vznesen již 31. 5. 2022. Stěžovatelka tak měla možnost vady žádosti odstranit již v reakci na první výzvu. Vzhledem k tomu, že tak neučinila, byla dne 15. 6. 2022 opakovaně žalovaným vyzvána k odstranění vad žádosti, a to s výzvou, aby tak učinila neprodleně. Reakci po devíti dnech nelze považovat za včasnou, a pokud stěžovatelka potřebovala více času, měla o tom žalovaného informovat.

[13] V replice stěžovatelka uvádí, že setrvává na svém stanovisku obsaženém v kasační stížnosti.

[14] Nejvyšší správní soud přezkoumal napadený rozsudek městského soudu v rozsahu kasační stížnosti a z důvodů v ní uvedených (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.). Ve věci rozhodl bez nařízení jednání za podmínek vyplývajících z § 109 odst. 2 s. ř. s.

[15] Kasační stížnost není důvodná.

[16] Pokud jde o první kasační námitku, tu musí Nejvyšší správní soud hodnotit jako nepřipustnou ve smyslu § 104 odst. 4 s. ř. s. Uvádí-li stěžovatelka v kasační stížnosti, že již v reakci na první výzvu dne 9. 6. 2022 dodala žalovanému veškeré potřebné podklady, na základě kterých mohl ve věci meritorně rozhodnout, tuto argumentaci stěžovatelka uplatnila až v kasační stížnosti a nikoli v řízení před městským soudem, ačkoli jí v tom nic nebránilo. V řízení před městským soudem stěžovatelka nezpochybňovala postup žalovaného stran vydání opakované, v pořadí druhé výzvy k odstranění vad její žádosti. Stěžovatelka dosud neargumentovala tím, že podklady, které k první výzvě žalovaného dodala, byly kompletní v tom smyslu, že existenci nepokrytých nákladů prokazovaly. S ohledem na to, že s touto argumentací stěžovatelka přichází poprvé až v kasační stížnosti, nemůže se jí Nejvyšší správní soud věcně zabývat pro její nepřipustnost, jak je uvedeno výše.

[17] Pokud jde o problematiku výzev k doplnění žádosti stěžovatelky a lhůt tam stanovených, vyslovuje stěžovatelka ve své kasační stížnosti pouze nesouhlas se závěry, ke kterým dospěl městský soud.

[18] K tomu považuje Nejvyšší správní soud za důležité připomenout, že z jeho setrvalé judikatury (viz například rozsudek ze dne 26. 1. 2015, č. j. 8 As 109/2014 - 70; všechna citovaná rozhodnutí tohoto soudu jsou dostupná na www.nssoud.cz), vyplývá, že řízení o kasační stížnosti je ovládáno zásadou dispoziční. Obsah a kvalita kasační stížnosti proto do značné míry předurčuje nejen rozsah přezkumné činnosti, ale logicky i obsah rozsudku soudu. Je proto obecně odpovědností stěžovatele, aby v kasační stížnosti dostatečně specifikoval skutkové a právní důvody, pro které napadá rozhodnutí krajského (respektive městského) soudu. Stěžovatelka proti ucelené argumentaci městského soudu nestaví vlastní argumentační rámec, spíše uvádí, že se závěry městského

pokračování

soudu nesouhlasí. Pokud stěžovatelka neprezentuje dostatečně konkrétní názorovou oponenturu vůči závěrům městského soudu (a žalovaného), nemusí Nejvyšší správní soud hledat způsob pro alternativní a originální vyjádření závěrů, k nimž již před ním dospěl městský soud a před ním žalovaný (k tomu viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 11. 2014, č. j. 6 As 54/2013 - 128, bod 16).

[19] Městský soud správně uvedl, že v posuzovaném případě byl běh lhůty založen dikcí článku 15 body 15.2 a 15.3 Výzvy programu, ve spojení s článkem 11 body 11.1 a 11.2 Výzvy programu, z nichž vyplývalo, že poskytovatel dotace poskytne žadateli k doložení dalších podkladů lhůtu přiměřenou povaze vyžádaných dalších podkladů, přičemž žadatel a poskytovatel dotace komunikují prostřednictvím elektronické nástěnky. Žalovaný právě prostřednictvím elektronické nástěnky stěžovatelce oznámil vady žádosti a poskytl jí lhůtu k jejich odstranění. Lhůta začala běžet dne 17. 6. 2022, kdy se stěžovatelka dle výpisu ze systému AIS MPO předloženého žalovaným přihlásila do systému elektronické nástěnky. Délku lhůty žalovaný stanovil „neprodleně“, neboť o žádosti muselo být s ohledem na dočasný časový rámec dotačního programu rozhodnuto nejpozději dne 30. 6. 2022.

[20] Přestože žalovaný stěžovatelce dne 17. 6. 2022 určil lhůtu velmi krátkou, vyžadující z její strany bezodkladné jednání, v řádu maximálně několika dnů, následky marného uplynutí lhůty žalovaný vyhodnotil až dne 24. 6. 2022 a řízení zastavil dne 25. 6. 2022. Žalovaný tím fakticky akceptoval běh lhůty o délce devíti dnů. Lhůta tak byla ve svém důsledku dlouhá přes jeden týden a dávala stěžovatelce dostatečný časový prostor k reakci na výzvu. Pokud stěžovatelka měla za to, že na obstarání podkladů od tří obchodních partnerů potřebuje více času, měla to žalovanému sdělit. Nic takového však neučinila.

[21] Městský soud v této souvislosti přílehavě odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 3. 2017, č. j. 5 As 291/2016 - 34, dle kterého lze: „za přiměřenou považovat pouze takovou lhůtu, ve které je s přihlédnutím ke všem okolnostem (např. obsažnosti, odborné náročnosti, vázanosti na určitý proces apod.) reálné procesní úkon náležitě provést.“

[22] Nejvyšší správní soud je s městským soudem zajedno v tom, že v posuzovaném případě měla přednost komunikace prostřednictvím elektronické nástěnky, neboť to plynulo z pravidel Výzvy programu. Sama stěžovatelka ostatně na v pořadí druhou výzvu reagovala 25. 6. 2022 (v den zastavení řízení) prostřednictvím této nástěnky. Lhůta pro doplnění žádosti k pořadí druhé výzvě proto běžela od 17. 6. 2022 (datum, kdy se s výzvou stěžovatelka seznámila na elektronické nástěnce). Lhůta k doplnění podkladů byla stanovena „bezodkladně“. Tuto lhůtu Nejvyšší správní soud nehodnotí jako nepřiměřenou. Časový rámec dotace byl do 30. 6. 2022. Šlo v pořadí o druhou výzvu, přičemž stěžovatelka mohla potřebné podklady doplnit již k výzvě z 31. 5. 2022. Z Výzvy programu plyne (viz čl. 14.2, na který poukazoval žalovaný ve svém procesním vyjádření), že v případě výzvy k doplnění lhůta k odstranění vad žádosti ční 10 kalendářních dnů ode dne, kdy bude žadateli doručena výzva k odstranění vad žádosti (lhůta se vztahuje k odstranění nově zjištěných vad). V případě neodstranění vad žádosti ve stanovené lhůtě žalovaný usnesením řízení o žádosti zastaví (viz čl. 14.3 Výzvy). Žalovaný tak mohl řízení zastavit již po 10. 6. 2022, kdy stěžovatelce uplynula 10ti denní lhůta k odstranění vad žádosti, která plynula od řádné výzvy učiněné dne 31. 5. 2022 (na kterou stěžovatelka neúplně reagovala dne 9. 6. 2022). Stěžovatelce byla nad rámec pravidel Výzvy jako benefit

zaslána v pořadí druhá výzva, ve které jí bylo poskytnuto dalších devět dní na doplnění podkladů, k jejichž doplnění byla vyzvána již 31. 5. 2022.

[23] Je třeba přihlédnout i k tomu, že jde o řízení o žádosti, a mělo by tedy být především v zájmu samotné stěžovatelky, aby doplnila žádost co nejdříve tak, aby o ní mohlo být rozhodnuto.

[24] Městský soud se vyjádřil i k problematice duplicitní čtrnáctidenní lhůty, jak ji žalovaný vymezil v podání ze dne 18. 6. 2022 doručeném stěžovatelce dne 21. 6. 2022 stran běhu času. Nejvyšší správní soud s městským soudem sdílí jeho náhled na určení této čtrnáctidenní lhůty s tím, že byla stanovena vadně. Vzhledem k formulaci podání není seznatelné, zda žalovaný určuje počátek běhu čtrnáctidenní lhůty k 17. 6. 2022, kdy se dostala do dispozice stěžovatelky výzva na elektronické nástěnce, či k 21. 6. 2022, kdy bylo stěžovatelce do datové schránky doručeno podání označené jako Výzva k odstranění vad žádosti. Počátek běhu lhůty tedy nelze jednoznačně určit. Vzhledem k tomu, že jde o lhůtu určenou podle dní, nezapočítává se do ní den, kdy došlo ke skutečnosti určující počátek běhu lhůty. V prvním případě by čtrnáctidenní lhůta počala běžet dne 18. 6. 2022, v druhém případě by počala běžet dne 22. 6. 2022. Je tedy zjevné, že v obou případech by její běh přesáhl časový rámec 30. 6. 2022 notifikovaný Evropskou komisí. Z dikce čl. 8.3 Výzvy výslovně plynulo, že „Podpora se poskytuje od vyhlášení Výzvy poskytovatelem podpory nejpozději do 30. června 2022.“ V tom případě by „benefit“ dodatečné čtrnáctidenní lhůty pro odstranění vad žádosti byl zcela zmařen samotnými (závaznými) podmínkami Výzvy.

[25] Nejvyšší správní soud tak má ve shodě s městským soudem za to, že žalovaný správně přihlédl k běhu lhůty stanovené výzvou k odstranění vad žádosti ze dne 15. 6. 2022.

[26] Vzhledem k tomu, že kasační stížnost není důvodná, Nejvyšší správní soud jí za podmínek vyplývajících z § 110 odst. 1 *in fine*, s. ř. s. rozsudkem zamítl.

[27] O náhradě nákladů tohoto řízení bylo rozhodnuto ve smyslu § 60 odst. 1 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s. Vzhledem k tomu, že stěžovatelka byla v řízení o kasační stížnosti procesně neúspěšná, právo na náhradu nákladů řízení jí nenáleží. Pokud jde o procesně úspěšného účastníka - žalovaného - v jeho případě nebylo zjištěno, že by mu v souvislosti s daným řízením vznikly náklady převyšující jeho běžné administrativní výdaje spojené s jeho procesním postavením. Nejvyšší správní soud mu proto náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 29. září 2025

Mgr. Radovan Havelec
předseda senátu

